

Kjenner du min mor?

Text by Pernille Dybvig

Norwegian translation by Jan Askelund

Retrieved from a space forgotten in the contemporary. Reconfigured from the past the motifs are known to us – yet we pass them by. Often seen within the sphere of the private, the familiar and the known, the paintings retracted by Natasja Askelund entails a capacity to travel through generations. Their value often attributed by those who own them and by those who live amongst them. Embedded with memories conjoined with the sentimental, through time the paintings become conceptual memorials, individually specific in the hands of their current owner, a marcour of ones belonging. We also see them in hallways of nursing homes, public offices or even hotel rooms. Spaces of fluctuant movements of people headed towards something else – not towards the paintings themselves. It is here we pass them by.

These paintings depict landscapes with creeks and woods, seas and rocky hills rising against the force of waves. The scenes are familiar, both within the art-historical and folklore discourse as they render notions of tradition and the magnetic capability of nature. A painted rim around the edge of the canvas simulates the traditional frame. Wooden, golden and slithering ornaments convey the presence of the physical frame, which in cases of the past were unaffordable, and therefore applied in paint.

”Do you know my mother?” consists of a series of works founded upon these recollected paintings. Gathered from local artists their immediate visual attributes are transferred, their motifs restored against a new canvas, their dimensions pulled and redrawn – yet still recognisable within the realm of their origin. The presence of Askelund is reinforced by incorporations of half-figurations that are placed over parts of the original motif. Found in Askelund’s previous works, these abstract shapes emphasize the artists own position within the frame as elements from the past are regathered. Rousing colours stretch towards the beholder, restrained by their applied perimeter they vibrate on the surface of the landscape. Neither hiding nor underlining aspects of the directly figurative of the original painting, they manage to manoeuvre our ways of perception. They challenge the approach as they intervene through their own manifestation, questioning the manner in which its viewer positions oneself as they meet. As one moves towards the paintings these structures confront our expectations of the landscape and to the painting itself through their abrupted expression of the visual. The title of the exhibition “Do you know my mother?” can be perceived within the melancholic notion in which these paintings exist. It speaks of belonging, tradition and memory – the presence of what we care for and its manifestation in our surroundings.

Hentet tilbake fra et rom glemt i nåtiden. Motiver gjenskapt fra det forgangne – velkjente motiver for oss – likevel går vi forbi dem. Gjerne sett innenfor privatsfæren, det familiære og kjente, makter de maleriene Natasja Askelund i sitt format tilbakekaller, å bevege seg over generasjonene. De får den verdien som ofte tillegges dem av eierne og de som lever og bor blant dem. Mettet med minner i kombinasjon med sentimentalitet, blir maleriene konseptuelle minnesmerker, personlige og spesielle i hendene på dagens eier, som en markør av tilhørighet. Vi ser dem også i inngangspartiene til pleieheimer, i offentlige kontorer eller til og med hotellrom, rom for mennesker i flyktig bevegelse på vei mot noe annet – ikke mot bildene selv. Det er her vi går forbi dem.

Disse maleriene avbilder landskaper med vikene og skoger, sjøer og steinete bakker som reiser seg mot bølgenes krefter. Scenene er kjente, både innenfor en kunsthistorisk og folkloristisk diskurs, der de formidler forestillinger om tradisjon og naturens magnetiske muligheter. En malt kant rundt lerretet simulerer den tradisjonelle rammen. Treaktige, gyldne og glidende ornamenteringer gir en fornemmelse av en fysisk ramme, som man før i tiden gjerne ikke hadde råd til, og som derfor ble påmalt.

«Kjenner du min mor?» består av en serie arbeider basert på disse erindrete maleriene. Deres umiddelbare lokale attributter samlet fra lokale kunstnere overført og motivene gjenopprettet mot et nytt lerret, dimensjonene strukket og trukket opp på ny – og likevel gjenkjennelige innenfor originalenes verden. Askelunds tilstedeværelse er forsterket av inkorporerte halv-figurasjoner plassert over deler av de originale motivene. Selv om de ikke er identiske, kan disse halv-figurasjonene gjenkjennes i Askelunds tidligere arbeider og derfor leses som en forlengende forestilling om hennes egen tilstedeværelse ved siden av det de tilfører i kraft av seg selv.

Kraftfulle farger strekker seg mot betrakteren og vibrerer i landskapets overflate, holdt på plass av figurasjonenes egne perimetre. Uten verken å skjule eller understreke de direkte figurative aspektene i det originale maleriet, klarer de å styre persepsjonen vår. De utfordrer tilskuerens tilnærming, som de ved sin egen manifestasjon bryter inn i ved å sette spørsmål ved måten betrakteren posisjonerer seg. Som man beveger seg mot maleriene, konfronterer disse strukturene våre forventninger til et landskap og til maleriet selv gjennom sitt avbrutte uttrykk av det visuelle. Utstillingens tittel, «Kjenner du min mor?» oppfattes innenfor det melankolske konseptet disse maleriene eksisterer i. Den taler om tilhørighet, tradisjon og minne – nærværet av det vi bryr oss om og dets manifestasjon i våre omgivelser.